

K O B R A

KULTURNÍ OBČASNÍK REGIONÁLNÍCH
AUTORŮ

DUBEN 2002 *** ROČNÍK III.*** ČÍSLO 4

Citát inspirující:

Literatura vás vtahuje do jakéhosi rozhovoru. Čtenář musí dávat všanc svou zkušenost, zkonkrétnovat, co autor napsal, což jej zpětně obohacuje. A může se pak daleko lépe vcítovat do pocitů druhých.

Wisława Szymborská – rozhovor pro HOST 6/2001

JARNÍ NOKTURNO

Josef JINDRA

Přiběhl v tobě posel jara
s úsměvem který slova hřál
v rozpacích doteků jdem vedle sebe
zatím co den už rudě zrál

Rozkvetla louka podél cesty
ani hloh ještě neodkvet
ospalé slunce v jeho tůni
se vykoupalo naposled

Pak v tichu slov se snášel večer
a na tvá ústa stínem pad
Snad žes mě hřála zachvěla ses
vzpomeneš si jen až půjdeš spát

Pokus o fejeton aneb TUDLE CHYBÍ ČÁRKA

Březenové číslo Prochorovin přináší ohlasy na vyhlášení Jivínského Štefana a celou řadu specificky Prochorovských postřehů dokonale vyjádřených větou v závěru článku : „Von už stejně jinej nebude!“ (mysleno prochor).

Mám rád tyhle „Prochorovské“ komentáře, ne že bych bez výhrad se vším souhlasil, to by asi nebylo ani možné. Pamatuji si, že před dávnými lety, snad Miloš Kopecký řekl, že mu přichází většinou dopisy kladné, ale najdou se i opačné, že je to normální, protože když je něco na 100%, tak je to podezřelé a většinou neupřímné, člověk si ve skrytu duše říká něco, co nikdy nevysloví přímo do očí tomu, koho se to týká.

Zaujala mě část věnovaná pomoci při Štefanském konání. Cituji: „Když po měsíčním konání vám někdo, kdo skutkem nepomohl zavolá, že ti tuhle chybí čárka. Nebo do telefonu řekne, že jeden pán říkal, že tam chybí ta čárka.“

A tak mě napadlo, když mi po minulém autorském čtení přišel jeden e-mail, který děkoval za to, co děláme, že jsme si nějak samozřejmě zvykli na to dobré, povzbuzující, co přináší radost nám a snad i těm přihlížejícím, ale že si nedovedeme říct, že tohle bylo dobré a přimhouřit oko nad tou chybějící čárkou. Ono je totiž vždycky lepší dělat něco zajímavého, přínosného a není tak docela důležité, když to není zrovna naservírováno na stříbrném podnosu a ta forma trošku tu a tam pokulhává za absolutním ideálem. A když se to připravuje doslova a do písmene na koleně, ... pochopíte je něco jiného, když se v knize, která stojí 200,- Kč objeví hrubé chyby, ale když se v Prochorovinách nedostává nějaká ta čárka, je situace nesrovnatelně jiná. Inu tiskařský šotek při troše toho tvůrčího nadšení se vždycky najde. Ono je lepší to svoje pohodlné nicnedělání raději schovat za tu chybějící čárku, protože co kdyby se Prochor zptal třeba v příštím čísle Prochorovin : „A co děláš na poli kulturním ty?“

Takže Prochore, díky za Prochoroviny, za Jivínského Štefana, i za ty noviny všech nominovaných (myslím si, že by to měli dělat nějaké oficiální struktury, mapovat situaci na kulturním poli v regionu, ale ...) a všechno, co děláš pro kulturu, pro LIS a až tě zase někdo naštvě a budeš mít na jazyku slova „tu nepublikovatelná“, pomysli si něco o srážce s blbcem.

A já znám ještě jednu horší kombinaci lidských vlastností - závistivý blbec. A hlavně zůstaň sám sebou, což je zbytečná poznámka, protože já vím, že ... UŽ STEJNĚ JINEJ NEBUDEŠ.

Václav

VÍTE,ŽE ...

- o našem literárním večeru (6.března 2002) vyšly v regionálním tisku, kromě Nových Novin (viz minulá Kobra) další články, a to:

(ilo) – **Nejkrásnější pocit autora je u psacího stroje**, Noviny Jičínska, 8.března 2002

Martin Žantovský (oda): **Odhalovali se při čtení**, Pojizerské listy, 20.března

- V březnových Prochorovinách je, kromě zpráviček, které hodnotím v úvodním fejetonu, příloha věnovaná malíři Vladimíru Komárkovi a jeho Křížové cestě

- Zlata Zákoutská získala 2.místo na literární soutěži Řehečská slepice 2002 v kategorii Život kolem nás a my Blahopřejeme!

- Velkým úspěchem skončila Literární cena Fridricha Nietzscheho pro náš spolek. Lukáš Baborák byl nominován na ocenění v kategorii poezie a Zlata Zákoutská a Bohumír Procházka v kategorii esej. Slavnostní vyhlášení laureátů se koná v Praze 19.června 2002, o výsledku budu informovat. Blahopřejeme! Zároveň byl vyhlášen nový ročník, také o něm bude v Kobře řeč později (uzávěrka 30.12.2002.)

(Václav)

ŘEKNI MI, CO ČTEŠ ...

Prochor by rád uvedl v skutečnost tuším že Vaškův nápad. A tak si půjčil Jáchym Topol Noční práce. Byla vyhodnocena v anketě Lidovek, Topolovy věci (Sestra, Anděl..) byly dobré, leč náročné. I ten film měl dobrou odezvu. Všechny předpoklady a ouha - nějak tomu nerozumím, nedaří se mi začíst. Nedovedu náročnější a hodnotné knihy? Je mi z toho ouzko, ale nepomůžu si.

Snad bych tu knížku, což je neobvyklé, bral tak, že četl pasáže jako střípky rozbité amfory, která je pomalovaná a kde se mi stačí koukat na jeden malý výjev. To pak snad jo. Neboť nemůžu neobdivovat Topolovo psaní.

Jedna moje kolegyně, na kterou dám, doporučuje Roald Dahl: Milostné rošády. Zná to někdo? V knihovně (nemají skoro nic z mého seznamu a ještě ze mne udělali vola, že neumím zacházet s jejich počítačem) jsem si půjčil Antarktida na prahu... . není to jen cestopis, jsou tu úvahy o životě, které člověka na cestách napadají. Útěk od civilizace. Moje téma. A co vy? prochor

DOZVUKY SCHŮZKY 27.BŘEZNA 2002

Přišel mezi nás pan ing. Josef Jindra ze Sobotky, nyní již v důchodu, ale dříve pracoval jako chemik v Monokrystalu Trutnov. Zajímá se o kulturu a vlastním nákladem vydal v roce 1998 v nakladatelství Omikron-NV, s.r.o. sbírku poezie Střídavě oblačno. Jako vstupní ukázkou ze své tvorby nám přečetl fejeton Rybník vodníka Kabourka. Jak sám říká, píše více poezii, ale lépe prózu. Přípravuje další sbírku poezie, kterou by chtěl vydat ještě v tomto roce (viz ukáзка na vedlejší straně).

Na schůzku přišla i Draga Zlatníková, bývalá pracovnice referátu kultury Okresního úřadu v Jičíně, básnířka a v poslední době hlavně překladatelka. Její tvorba a první sbírka z počátku 90. let Opožděná chůze v duze je většinou členů dostatečně známá, a tak nás spíše zajímalo, co chystá v současné době. Především překládá poezii belgické autorky Barbary Flamandové a s peripetemií kolem náročných překladů nás také seznámila.

Václav Teslík přinesl na schůzku sbírečku poezie, která by snad měla vyjít v nakladatelství Svítání. Jmenuje se Raději obětovat ráj (viz krátká ukáзка básně, podle které se sbírka jmenuje). (Václav)

RADĚJI OBĚTOVAT RÁJ

Václav Teslík

Do jakých cév
naléváš lásku?

Mrtvých?
či živých?

Nepřelij!
jen naplň

Nebezpečný osud

Abys mohla říci:

Raději obětovat ráj!
než přijít
o své poznání

KLAVÍRISTA

Josef Jindra

Jsou teskné sny
bez probuzení
kdy velký bílý pták
zlomeným křídlem
bolestně mává
a rozevřený zobák vřeští bez hlesu
Tvůj klavírista právě klade
kostnatý prst
na černou vnitřní klávesu

Jsou teskné dny
po rozednění
kdy velká černá můra
blanitým křídlem
zlověstně mává
a očím zaclání vidět den v rozbřesku
Tvůj klavírista marně střídá
Za prstem prst
Že chmury změně v grotesku

Je bolest jako slast
jak umí láska zatnout drápky
je bolest jako utrpení
ze stresu roste spodní hlas
že na konci je oheň nebo tlení
a snazší nežli přát si zdraví
je prosit lehkou smrt

Jsou také krásné sny
Tvá loďka v čisté vodě pluje
Jsou modré dny
kdy klavírista pauzíruje
a ty zpíváš s vršku rozhledny

LITERÁRNÍ SOUTĚŽE

Příběhy loupežníka Vildy 2002

Do soutěže zasílejte veselé i smutné příběhy loupežníka Vildy a jeho přátel z Tolštejna a okolí. Svůj příspěvek pište čitelně rukou nebo raději na psacím stroji či počítači. Nezapomeňte vyplnit své jméno, rok narození a adresu. Soutěžní příspěvky zasílejte nebo odevzdávejte do 15.4.2002 na tyto adresy: **Městské informační centrum Regia, a.s.** Kmochova 2136, 407 47 Varnsdorf **Městská knihovna Varnsdorf** Karlova 1746, 407 47 Varnsdorf. Vyhlášení výsledků soutěže proběhne 1. června 2002 při příležitosti Slavností Tolštejnského panství na hradě Tolštejn.

Mělnický Pegas

Mělnický Pegas vyhláší 8.ročník soutěže Mělnický Pegas 2002. Soutěž je určena neprofesionálním básníkům ve čtyřech kategoriích (do 15 let, do 30 let, nad 30 let a autoři, kterým vyšla básnická sbírka). Do anonymní soutěže je třeba zaslat 3 až 5 básní ve třech vyhotoveních. Ke každé práci účastník přiloží lístek se jménem, kategorií, datem narození, adresou bydliště a ofrankovanou obálkou se zpáteční adresou pro posláni pozvánky na slavnostní vyhlášení soutěže (v říjnu 2002). Příspěvky posílejte do 31.května 2002 na adresu: Literární klub Pegas, Zdenka Líbalová, Českobratrská 2800, 276 01 Mělník.

Seifertovy Kralupy

Pořadatel 7. ročníku festivalu poezie a přednesu Seifertovy Kralupy 2002 - město Kralupy nad Vltavou v součinnosti s Lyrou Pragensis a pod záštitou ministerstva kultury ČR a Obce spisovatelů - vyhlásil 14. března v sále Lyry Pragensis v pražském divadle Inspirace v Lichtenštejnském paláci literární soutěž pro česky píšící autory ve dvou kategoriích: 14 - 18 let a nad 18 let věku.

Podmínky účasti v soutěži poetů? Do 20. května 2002 je nutné zaslat max. 200 veršů vlastní nepublikované tvorby ve čtyřech exemplářích na adresu Seifertovy Kralupy, literární soutěž, Prezentační klub Kaučuk, Na Cukrovaru 74, 278 01 Kralupy nad Vltavou - jedna báseň musí splňovat formu sonetu. Soutěž je anonymní, a proto musí být v přiložené zalepené obálce uvedeno jméno a příjmení autora, adresa, datum narození.

Předložené práce bude posuzovat porota (předseda J. Žáček, členky J. Axmannová a J. Štroblová), která určí v každé kategorii tři ceny i cenu za nejlepší sonet a podle úvahy několik čestných uznání - 1. cena 5 000,- Kč, 2. cena 3 500,- Kč, 3. cena 2000,- Kč a za nejlepší sonet 1000,- Kč. Udělena bude i cena města Kralupy a společnosti Kaučuk.

Vyhlášení výsledků autorské soutěže bude zveřejněno v rámci festivalu v neděli 22. září 2002 ve 14 hodin v sále Městského muzea Kralupy n. Vlt., ul. Vrchlického č. p. 590.

Ach, ta láska nebeská ...

Soutěž na téma láska (krátká povídka, esej, fejeton, báseň). Práce musí být napsány na stroji nebo počítači v rozsahu max. 600 slov, musí obsahovat celé jméno autora, rok narození, adresu, telefon a souhlas autora k publikaci jeho příspěvku v Pohledu (čtrnáctideník ČSSD). Uzávěrka je 12.května 2002. Soutěžní příspěvky zasílejte na adresu: Redakce Pohledu, Demos, Seifertova 6, 130 00 Praha3.

Pište, pište, pište... A vyhraje 500 korun!

Quick Magazin a Naruby vyhlašují literární soutěž pro všechny psavce, takže máte-li básnické střevo a chcete získat 500 korun, pak neváhejte!

Pravidla jsou jednoduchá. Během celého měsíce dubna nám můžete posílat veškerá svá díla, dílka na libovolné téma, zcela na vás ponecháme i žánr, takže může jít klidně o povídku, fejeton, reportáž. My si vaše výtvořiny pozorně přečteme a na konci měsíce z nich uděláme **ČTENÁŘSKÝ SPECIÁL**. Hlavní cenu, tedy 500 korun, vyhraje ten z vás, jehož příspěvek bude mít nejvyšší čtenost, takže zároveň budete i porotou. Zvláštní **cenu Odborné poroty** získá nej kvalitnější příspěvek, který vybereme a oceníme (cédečkem ze žhavé muzikálové novinky, Kleopatry). Vítězné příspěvky samozřejmě uveřejníme i v normálním vydání Quick Magazinu.

Pokud se vám zdá, že je vaše dílko příliš šílené, pak nevěšete hlavu, neboť **Naruby** nejen ještě šílenější a ulítější, ale soutěží se i tady, a za stejných podmínek!!! Takže zasedněte ke svým strojům a pište, pište, pište!

Svá veledíla nám můžete zasílat během celého dubna na adresu qmagazin@quick.cz nejlépe ve formátu Microsoft Word (coby **přílohu** e-mailu) bez jakýchkoliv zbytečností navíc (tj. žádné obrázky, grafy, specifické formátování).

Hledání krále Ječmínka

Výbor festivalu Hledání krále Ječmínka vyhlašuje mimo jiné akce (hudební, divadelní, výtvarné) i literární soutěž v oboru povídka, fejeton, báseň, epigram, aforismus. Cílem festivalu je zmapovat přehled o amatérských a poloprofesionálních aktivitách v oblasti humoru v České republice.

V literární části je třeba zaslat soutěžní práci do čtyř stran textu strojopisu A4 na adresu Český rozhlas, Horní náměstí 21, 772 00 Olomouc, zásilku označte heslem Hledání krále Ječmínka.

Bližší informace u pana Jiřího Němce - Agentura W, Řezáčova 2, 772 00 Olomouc, tel. 068/5225538 nebo mobil 0603/582771. Uzávěrka soutěže je 30.června 2002.

HUDBA VE FOTOGRAFII + POEZIE

Václav Franc společně s fotografem Jiřím Čejkou vystavují od počátku dubna v lázeňském pavilonu Grand v Lázních Bělohradě (do 1.května). Čejka vystavuje svoje fotografie hudebních nástrojů a Franc k nim napsal texty. Viz ukázka (bohužel bez fotografií).

POUZDRO ČILI FUTRÁL

Pouzdro je penál na nástroje
kytary, housle či hoboje
když si jej neseš v podpaží
tíží tě víc než závaží

Nástroje se mu odvděčí
zůstane v koutku bez řeči
když hrají svoje vivacissima
pouzdro je z toho všeho zima
(ještě tak aby přišla rýma)
Pouzdro však nikdo nezatleská
Stařenka ani dívka hezká
A když má slzy na krají
Tak do futrálů mu spílají

ZAPOMENUTÉ BLUES

Jedno malé blues
se zapomnělo se slečnou violou
pod notovou osnovou
Táta pozoun zabručel
Máma harmonika se zaradovala
že se dočká malých flétniček

První a druhé housle
se už těšily na svatebni
humoresku
Za devět měsíců se narodil
malý dirigent
a všechny nástroje pískaly
jak po nocích vřískal

SOUSEDKA HRAJE NA PIANO

Sousedka
hraje na piano
hlavně večer
ale i ráno

Sousedka
Malou noční hraje
pana Wolfganga
uprostřed máje

Sousedka
hraje Dvořáka i Suka
na chodbě nevšimne si mě
pohledného kluka
Sousedka
miluje pouze pány
co život tráví
za piany

Sousedce
chtěl bych napsat nokturno
pro garsonku
kde je večer ve dvou útulno
Pro sousedku
bych trpěl ze všech nejvíce
zatím však
těžko zvládám stupnice

Sousedku
miluji aspoň ve snu
než všimne si mě
spíše zesnu

VÝSLEDKY I.ROČNÍKU ŘEHEČSKÉ SLEPICE 2002

ABSOLUTNÍ VÍTĚZ : ŘEHEČSKÁ KRASLICE S PROPŮJČENÍM TITULU ŘEHEČSKÝ KOHOUT ROKU 2002 - JIŘÍ NĚMEC (Olomouc)

I.kategorie (práce týkající se Řehče):

1. Jiří NĚMEC (Olomouc) - Nejlepší autoservis na světě
2. ing. Jiří FIGURA (Nová Ves u Frýdlantu nad Ostravicí) - Šokující nálezný v Řehči
2. František NOVÁK (Lomnice nad Popelkou) - Slovo Řehče
3. Jaromír GRYGAR (Frýdek – Místek) - Pro řehečského kohouta

II.kategorie (Život kolem nás a my):

1. Oldřich DAMBORSKÝ (Bořetice) - Otázky ženy a další básně
 1. Jindra LÍROVÁ (Mělník) - Ztracená inspirace a další básně
 2. Zdenka LÍBALOVÁ (Mělník) - Verše naruby
 2. Petr STEINER (Moravská Ostrava) - Slunéčko nulatečné
 - 2. Zlata ZÁKOUTSKÁ (Nová Paka) – Ach, ta mládež**
 3. Vlasta BAKALOVÁ (Praha) - Snídaně s Allenem a další básně
- Čestné uznání

Jana KNOROVÁ (Kacákova Lhota) - Má noc s komárem

Vlasta VOJTOVÁ (Nová Ves u Frýdlantu nad Ostravicí) - V zajetí technického pokroku

Vyhlášení soutěže se konalo 6.dubna 2002 v Úlibicích v K-Klub. V rámci programu byl představen almanach soutěžních prací Všechny cesty vedou do Řehče.

INTERNETOVÝ ČASOPIS „Lutobor“

Časopis pro mladé spisovatele a kritiky s názvem Lutobor funguje na stránkách Literární Akademie Josefa Škvoreckého již rok. V roce 2002 LA plánuje emancipaci Lutoboru prostřednictvím rozšíření jeho příspěvovatelů na mladé autory z celé ČR. Těm budou k dispozici virtuální konzultace prostřednictvím chatu a www s pedagogy z řad LA. Na realizaci tohoto projektu podala LA žádost o grant u Ministerstva kultury ČR.

(viz stránky www.lit-akad.cz).

OPEN ART V NOVÉ PACE

V Nové Pace existuje občanské sdružení pro rozvoj kulturních aktivit především dnes „okrajových žánrů“. Těžištěm činnosti Open Artu je festival (www.nova-paka.cz/muzika) „Muzika Paka“, který toto sdružení organizuje koncem května již od roku 1996. Mimo to se snaží vyhledávat začínající zapomenuté či umělce nějak „propojené“ s tímto krajem, které připomíná v malonákladové edici Pakárna. V edici Pakárna vyšel např. Josef Kocourek Jensen a Lilie (vydáno v březnu 1998 v nákladu 187 výtisků). Před tím zde vyšly texty Karla Hynka Máchy, Milana Koča a skupiny mladých novopackých autorů. Dále podporuje mladé začínající soubory. Open Art nabízí: možnost prezentace dalších okrajových aktivit a spolupráci v rámci festivalu Muzika Paka s jednotlivci či organizacemi, které by zde otevřeli své speciální okénko, kde by prezentovali některé úzkoprofilové umělecké projekty.

Počet členů sdružení se ustálil okolo desítky osob, které se přijetím členství víceméně zavázaly k aktivitě, nedostatek zájmu je už dostatečným důvodem k nepřijetí nebo vyloučení. Patronem sdružení je novopacký génius loci, zjevující se tu a tam v podobě packýho Blázna. Kontaktní adresy na www.open-art.cz (hlavní osobnosti sdružení - Mgr. Kateřina Krejčová a Ivo Chocholáč).

(Podle internetových stránek Václava)

KNÍŽNÍ NOVINKY

Od počátku dubna už zase vychází časopis zabývající se nejnovějšími informacemi pro knihkupce, knihovny, nakladatele a čtenáře. Jmenuje se KNIŽNÍ NOVINKY a vydává jej Svaz českých knihkupců a nakladatelů. Za symbolickou cenu 2,- Kč se každý zájemce může dozvědět řadu zajímavých informací kolem knih a knižního trhu. Adresa redakce je: Jana Masaryka 56, 120 00 Praha 2, tel. 02/ 2251 3198 a e-amil: scnk@mbox.vol.cz.

Doufám, že tolik potřebný časopis pro všechny literáty, nebude mít jepičí život. (Václav)

ALMANACH A DR.PÍŠA

PhDr. Vladimír Piša z Univerzity Liberec, mimochodem porotce literárních soutěží, si přečetl náš almanach Striptýz duše a jeho hodnocení v krátkosti cituji:

Sborník se mi líbil, je to dobré - lepší, než bývají podobné skutky z jiných měst i z našeho Liberce. Do Jičína rád přijedu, jistě to vyjde, jak sám píšete, když ne do prázdnin, tak na podzim určitě... Zdraví V. Piša.

PROFESIONÁLNÍ NEPŘESNOST

Jakkoli na stránkách informačního Mediažurnálu Syndikátu novinářů ČR štkají jeho členové nad novinářskou profesionalitou, a navzdory politikům považujícím novináře za hnůj či hyeny, které je třeba zničit ohněm a mečem, zůstává žurnalistika vlivnou velmocí určující v mnoha případech rozhodujícím podílem tvář společenského vnímání a běh dějin. V řadě případů se odvíjejí diskuse, zda je přijatelné, aby novinář přijal práci pro politické představitele, jestli je možné, aby si v takovém případě zachoval profesionální objektivitu atd. Jsou to sice úvahy s využitím logiky, ale otázkou je, do jaké míry se logika uplatňuje v praxi na samotném člověku. Nejsm si zcela jist univerzalitou nestranického statutu jako zázračného prostředku zaručujícího objektivitu. Vše důležité se tak jako tak odehrává v lidském myšlení, kterému nikdo z vnějšku nedodá imunitu vůči vlastnímu názoru. Ponechme nyní stranou výhrady a diskusi k záměrnému cílenému zkseslování informací, ale podívejme se do běžného každodenního, řekněme objektivního, zpravodajství.

Řada novinářů pracuje jistě vysoce profesionálně, ale to zároveň mnohdy znamená, že i povrchně. Pokud si v tisku přečtu zprávu, která se týká nějaké záležitosti, ve které se orientuji, nejednou zjišťuji, kolik obsahuje nepřesností, obecných formulací apod., které její autoři získali od kompetentních osob, a v té podobě je zveřejnili, případně vlastními slovy popsali tak, jak postižené problematice porozuměli. Je to fenomén zejména denních periodik a denního zpravodajství. Pro zachování střízlivého objektivního hodnocení je proto třeba brát předkládaný materiál rezervovaně a nepodléhat přesvědčení o zaručených zprávkách s vyvozováním rozhodujících závěrů.

Z toho obecného stylu a neurčitých formulací by se dalo usuzovat, že novinářem by mohl být snad každý. Zjednodušeně řečeno: Z takového pohledu ano. Samotná profesionalita v tomto případě spočívá spíše ve schopnosti pracovat rychle, tedy aktuálně. Získat co nejvíce informací v krátkém čase, umět je urychleně zpracovat do formy srozumitelné pro čtenáře, pružně reagovat v případě mimořádného vývoje událostí atd. Je to kontinuální činnost, která klade vysoké nároky na odolnost člověka-novináře. Tomu, že podávané informace nemusí být vždy plnohodnotné, se nemůžeme divit. Novinář se při své práci setkává s řadou informací z nepřeborného množství oborů, mnohdy velmi specifických, které musí být schopen obsáhnout. Přitom stejně, jako každý člověk, nemůže samozřejmě rozumět všemu. To by však měl mít na paměti i čtenář denního tisku či jiný konzument mediálního zboží. Tak, jako není vždy možné prezentovat přesné informace, není na místě ani bezmezná důvěra ve sdělovací prostředky. Často jsme svědky, jakým zásadním způsobem se médií zveřejněná zpráva podílí na utváření všeobecných stereotypů a rozhodujících hodnocení daných problémů, jak pomalu není člověka, který by

presně nevěděl, kde je jeho místo ve svatém boji. Přitom už ani není důležité, zda byla zpráva vytvořena se znalostí všech aspektů případu. Je pochopitelné, že existuje mnoho situací, kdy nelze v dostupném čase získané informace ověřit, a přesto je žádoucí jejich okamžité zveřejnění (z prestižních důvodů), aby mě nepředstihlo konkurenční médium. Předpoklad je takový, že pokud informaci nezveřejním ihned (bez ohledu na její kvalitu), udělá to někdo jiný. Nezůstat pozadu - toť musí být motorem každého periodika, pokud má mít své místo v tržní společnosti. To je samozřejmě pochopitelné. V rámci tohoto uvažování se však dostáváme na tenký led, neboť řada konzumentů prokazuje důvěru ve zpravodajství, která je neadekvátní znalostem problematiky, za jakých vzniká. Navíc jsou novináři vedeni cílem zaujmout, prodat zprávu. Do informací se často promítá i subjektivní hodnocení autora, které opět ne vždy odráží realitu. Řada komentářů pak přímo spočívá v jednostranném hodnocení. Ani to nelze jednoznačně odsuzovat; určitý názor má každý z nás, jde tedy spíše o ten způsob prezentování názoru. Konfrontační styl, případně způsob hogo fogo, nebude asi to pravé, co by nám pomohlo zkvalitnit společnou koexistenci. Ve společnosti tvořené lidmi nebude zřejmě nikdy nouze o střety, proto stojí za snahu pokusit se dostupné informace prezentovat nekonfliktně, případně s odkazem na nemožnost zpětné vazby při jejich získávání, z čehož mohou vyplývat dílčí nepřesnosti. A takových případů není málo. Vždyť většina novinářů jsou také lidé.

Martin Žantovský

(Článek převzat se svolením autora z Pojizerských listů ze dne 30.ledna 2002.)
Omlouvám se za zhoršenou kvalitu snímku – Václav.

Příští schůzka LISu ve středu 24.dubna 2002 v 17 hodin v MK v Jičíně.

<p>P.S. Pokud se dozvíte o nějaké soutěži, možnosti publikování nebo jiné akci, která by mohla ostatní literáty zajímat, informujte mě a prostřednictvím Kobry i další členy. Přivítám i další literární práce, názory na kulturu i v širším slova smyslu a třeba i na Kobru samotnou.</p>
--

KOBRA

Kulturní občasník regionálních autorů

Vydává Literární spolek při Městské knihovně v Jičíně jako interní tiskovinu.

Připravil : Václav Franc, K Hájku 1724, 509 01 Nová Paka

Ročník 3.

Číslo 4.

Duben 2002 .

(14.dubna 2002)